

Poezje pod-czas-owe

Dawid Rivers

Metafora

Słyszę:
pociąg przecina noc
na dwie równe połowy
jedna utula mnie do snu
druga pędzi w kierunku świtu
ze stukotem kół

Słyszę:
muzyka nakłada się na stukot
teraz pisk kół na stalowych szynach

Słyszę:
kolory jesieni stają się przezroczyste
zasypiają za oknem
by obudzić się w liściach pod nogami
jutro

Słyszę:
czas usypia we mnie tykaniem budzika

Jutro obudzi go
nieczuły dźwięk dzwonka
głos otwierane drzwi
zimna ręka wody
i duszny oddech dymu
wdzierający się do płuc

W porannym tramwaju
ułożę plan
z chwil i kolorów dnia
zbuduję wieczorny pociąg
który przetnie noc
na dwie równe połowy

Wtedy znowu usłyszę

Ten Trzeci

jak skaleczenie to rana
jak słowa to metafory
jak ścieżka to droga
jak kłamstwo to oszustwo
jak choroba to śmierć

i do końca
do krawędzi
wielkość z zawsze
zawsze z nigdy

środek pusty?

Trzeci nigdy nie dostrzeże
tragifarsy w swych zalotach

Trzeci patrzy przezroczyście
myśli: „Wiem”

A gdy pytam: „O co chodzi?”
Trzeci spojrzy
milczy i odchodzi